

**Aktieutlåning som innefattar en möjlighet för låntagaren att avyttra aktierna har inte ansetts utgöra blankning när lånet inte skett i syfte att aktierna ska avyttras.
Förhandsbesked angående inkomstskatt.**

Lagrum:

44 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229)

Av en ansökan hos Skatterättsnämnden om förhandsbesked angående inkomstskatt framgick bl.a. följande. A äger aktier i X AB (X). X har ingått ett "Subscription Agreement" (SUBA) med två utländska finansbolag, Y och Z. Enligt SUBA har X under vissa förutsättningar rätt att kräva att Y tecknar aktier i X. För den rätten ska X betala en avgift till Z. X ska därvid se till att en befintlig aktieägare i X lånar ut aktier till Y på vissa villkor. – Skälet till att emissionsprocessen innehåller ett moment av aktieutlåning uppges vara att Y önskar finansiell handlingsfrihet under hela processen. Några regler om hur Y får förfara med de lånade aktierna finns inte. Y kan alltså välja om man vill behålla eller sälja aktierna under låneperioden. – Enligt A har transaktionsstrukturer lika den i SUBA blivit allt vanligare på den svenska marknaden. Möjligheten till sådana finansieringslösningar underlättar för svenska bolag att få tillgång till riskkapital. – A överväger att ansluta sig till SUBA som aktieutlånare under förutsättning att utlåningen kan ske utan beskattningskonsekvenser för honom. Han får inte någon ersättning för aktieutlåningen. – A undrade om bestämmelsen i 44 kap. 9 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, är tillämplig på den aktieutlåning han överväger att delta i enligt SUBA. A ansåg att så var fallet.

Skatteverket ansåg att bestämmelsen inte är tillämplig eftersom det inte framgår att lånet av aktierna har skett för att låntagaren ska avyttra dem.

Skatterättsnämnden (2014-06-17, André, ordförande, Svanberg, Bengtsson, Gäverth, Jönsson, Lundström, Werkell) yttrade:

Förhandsbesked – Bestämmelsen i 44 kap. 9 § IL är inte tillämplig på den aktieutlåning A överväger att delta i. – *Motivering* – – –

Skatterättsnämndens bedömning – Huvudregeln vid utlåning (försträckning) av fungibel egendom som aktier är att äganderätten till egendomen övergår till låntagaren. Låntagaren anses alltså förvärva aktierna genom ett med köp eller byte jämförligt fång och långivaren har samtidigt avyttrat aktierna på motsvarande sätt (jfr RÅ 1965 ref. 19). – I 44 kap. 9 § sägs emellertid att som avyttring anses inte att delägarätter eller fordringsrätter lånas ut för blankning (i fortsättningen används endast beteckningen delägarätter). – Vad som avses med blankning framgår av kapitlets 29 §. Enligt bestämmelsens första mening ska kapitalvinst på grund av att en lånad delägar rätt avyttras (blankningsaffär) tas upp som intäkt det beskattningsår då en delägar rätt återställs till långivaren, dock senast året efter det beskattningsår då den lånade delägar rätten avyttrades. I andra meningen finns ett undantag som

inte aktualiseras här. – Bestämmelsen i 44 kap. 9 § har tillkommit för att möjliggöra äkta blankningsaffärer, dvs. transaktioner där låntagarens avsikt är att avyttra de lånade delägarrätterna i nära samband med lånet för att spekulera i kursnedgångar. – Det innebär enligt Skatterättsnämndens mening att förutsättningar att tillämpa 9 § föreligger endast om ett sådant syfte finns. Med detta synsätt skulle även situationer där en sådan avsikt finns men en avyttring av någon anledning ändå inte sker kunna omfattas av bestämmelsen. – I detta ärende har skälet till att Y lånar aktier uppgetts vara att det bolaget önskar finansiell handlingsfrihet under hela processen, vilket i och för sig innefattar en rätt att sälja aktierna. Det kan emellertid inte anses innebära att aktielånet skett i syfte att de lånade aktierna ska avyttras på sätt som avses i 9 §. Kravet att aktierna ska lånas ut för blankning är därmed inte uppfyllt. – Den ställda frågan ska därför besvaras nekande.

Sökanden A överklagade Skatterättsnämndens förhandsbesked och yrkade att Högsta förvaltningsdomstolen skulle ändra förhandsbeskedet på så sätt att aktieutlåning enligt det aktuella avtalet inte skulle anses som avyttring. *A* anförde bl.a. följande. Själva syftet med aktieutlåningen är att bolaget som lånar aktierna ska ha handlingsfrihet att sälja dessa på marknaden under utlåningsperioden. Även om avtalet inte innehåller någon explicit reglering av låntagarens rätt att förfoga över de utlånade aktierna, så framgår låntagarens avsikt att avyttra aktier under utlåningsperioden.

Även *Skatteverket* överklagade förhandsbeskedet och yrkade att det skulle fastställas.

Högsta förvaltningsdomstolen (2015-05-19, Jermsten, Almgren, Saldén Enérus, Nymansson, Classon) yttrade:

Skälen för avgörandet

Högsta förvaltningsdomstolen gör samma bedömning som Skatterättsnämnden.

Högsta förvaltningsdomstolens avgörande

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer Skatterättsnämndens förhandsbesked.

(förordnande om sekretess)

Mål nr 3773-14, föredragande Ingrid Björnsson